

[Formanden.]

gen, onsdag den 8. december, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v.

Mødet hævet kl. 16²⁵.

32. møde.

Onsdag den 8. december kl. 13.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Tholstrup* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvorfor er det nødvendigt at betale dollarpræmiering for import af rågummi, så skosåler fordyres med fra 3 til 5 kr. pr. par?

Tholstrup: Sagen drejer sig om rågummi, som i udstrakt grad anvendes som sålemateriale, og som er særdeles slidstærkt. Det er et ganske glimrende sålemateriale for børnefodtøj, og en kunstig fordyrelse af dette og ligeledes af voksnes fodtøj synes at være urimelig, hvis den kan undgås. Når man importerer rågummi til gummifabrikkerne til fremstilling af cykledæk og galocher, er gummi på friliste, men den samme vare er

på bunden liste, når den er beregnet til såler; og så gives der ikke tilstrækkeligt med bevillinger, og som følge deraf sker hovedparten eller i hvert fald en meget stor del af importen ved hjælp af dollarpræmiering, som bevirker en fordyrelse for et par almindelige sko på 3—5 kr. pr. par. Dette har givet mig anledning til at spørge den højtærede handelsminister, om der er nogen grund til at være så karrig med bevillingerne, om ikke det ville være rimeligt at give flere bevillinger, så vi undgår dollarpræmiering på et område, som ikke kan betegnes som luksus.

Ministeren for handel, industri og søfart (Lis Groes): Det er rigtigt, at rågummi, det såkaldte sole crêpe, er på bunden liste, men importen er forøget stærkt i de senere år. I 1952 beløb den sig til ca. 650 000 kr., i 1953 fordobledes bevillingerne, så den kom op på 1¼ mill. kr., og i 1954 er bevillingerne anslået til at blive forøget med yderligere 50 pct. til 2½ mill. kr. — det er forresten også en fordobling. Stigningen i importen er sket på bekostning af den danske produktion. Den danske produktion af sole crêpe er således formindsket fra ca. 2½ mill. kr. i 1952 til ca. ½ mill. kr. i indeværende år.

Forøgelsen af bevillingsudstedelsen til import er foretaget, selvom det har ført til en større valutaudgift, fordi der har været nogen kritik fremme overfor den danske produktions kvalitet. Der er iøvrigt ført forhandlinger mellem skotøjsindustrien og den danske fabrik for at opnå en bedre kvalitet, og fabrikken har efter disse forhandlinger søgt at bedre lagringen af materialerne. Man har fra direktoratets side været indstillet på gradvis at forøge importen, og bevillingsudstedelsen i 1954 i forbindelse med den danske produktion blev anset for at være fuldt tilstrækkelig til at dække forbruget. Imidlertid er forbruget af disse såler meget varierende, præget af modeforhold o. lign., og det har derfor vist sig, at nogle importører i kortere perioder har set